

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SLAAPWEL MARCEL

Een monoloog

1880

door

Inge van Gestel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.2739

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SLAAPWEL MARCEL* op te voeren moet de naam van auteur *INGE VAN GESTEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/028
ISBN 978-90-385-07743

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Inge van Gestel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

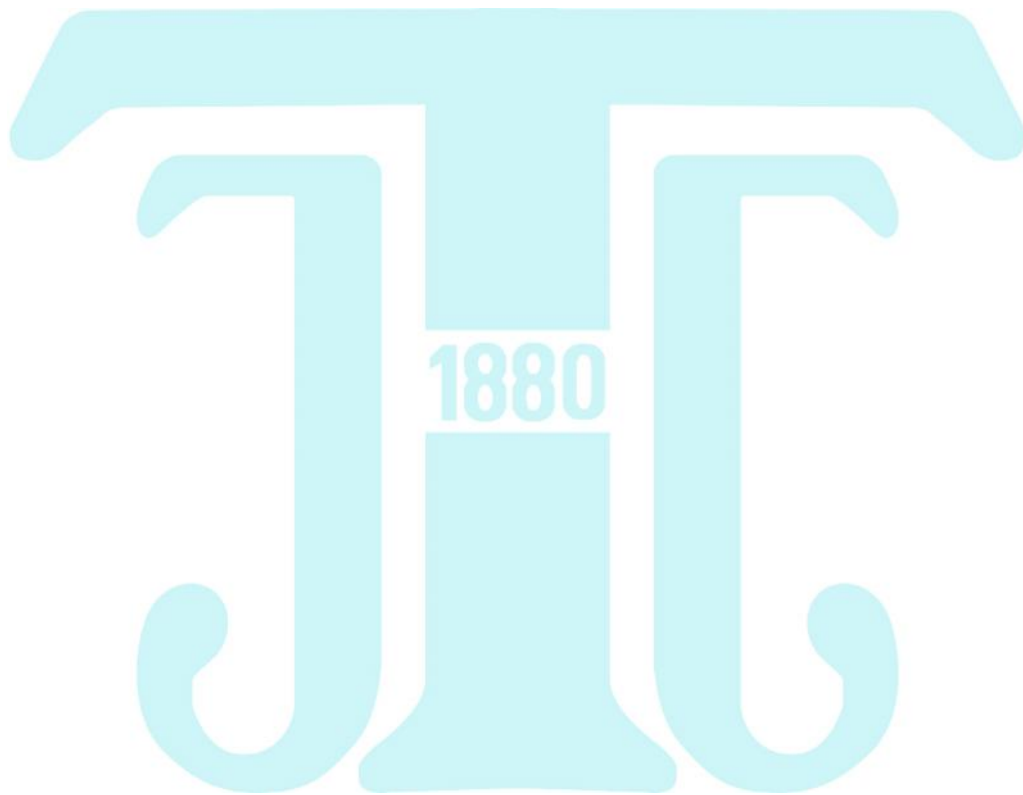
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGE

ZIJ

DECOR

schemerig, tafel, stoel, beer, kruis hangt aan fijne nylondraad en is zwak verlicht.

ZIJ : *(duwt houten kist het podium op)*

=====
 Notenbrood, prei, selder, ouwe kaas, jonge kaas, tomaten, appelsientjes, voor de vitamientjes, koffiekoek, theezakjes, speklapjes, varkenspoten, kippenbillen, kippenborst, kippenworst, warme chocola, blauwe druiven, witte druiven, rooie appel, brandnetelwijn, muntenbollen, boterpikken, groene sla, rode sla, koolsla, slavink, blinde vink, suikerklontjes, spaghettibollen, witte pens, zwarte pens, ajuinensoepje.
 =====

(kijkt op en vertelt)

Het was de eerste dag in de vierde klas. Ik wilde naast Joanna, maar niks hoor, ik moest naast Lukas, zei de meester, omdat dat zo de volgorde van het alfabet was en iedereen moest in die volgorde gaan zitten. Behalve Joanna. Joanna hoorde niet in het alfabet, zij moest helemaal achteraan, omdat zij een andere god had dan die van ons, de god van de joden. Dat kon je niet zien, dat zij een andere god had, de meester die zei dat en dan moest je dat maar geloven.

Samen waren we 21 jaar, ik en Joanna, Joanna en ik. Daarom waren we altijd samen, want als je dubbel zo oud bent, dan weet je ook dubbel zoveel. Elk jaar meer is een oog erbij, zei de rabbijn, niet echt natuurlijk, maar in je hoofd. En hoe meer ogen je hebt, hoe beter je kan zien. Naar de dingen die er om je heen gebeuren.

(stilte)

Op een keer zei de meester dat er oorlog in de lucht hing. “En als het oorlog is, dan heb je de behoefte om dingen vast te leggen.” De meester kon het weten, want die had al eens een oorlog meegemaakt. En toen gingen we allemaal een

tekening maken van onze familie. Joanna tekende haar ma en haar pa (*zoekt tekening*) en dan had ze nog één kleine zus. (*laat tekening zien*) Hier staan ze, daar heb je Riet en Frank, en hier Joanna en Martha, zie je, ik heb het erbij geschreven, Martha. September '34. Martha was de enige met rood haar. Iedereen riep haar altijd achterna, hey, waar ga je naartoe, rooie brievenbus? Maar meisjes met rood haar hebben niet graag dat je hen uitmaakt voor rooie brievenbus en dan riep ze iedere keer wat gemeen terug. Ik niet. Ik tekende Marcel. (*zoekt tekening in kist en laat zien*) Hij heeft ze zelfs ingekaderd, dat ie ze zo mooi vond. Heeft járen in het keukentje gehangen. Van zolang ik mij kon herinneren woonde ik bij Marcel. Hij was al oud, zo oud dat niemand wist wanneer hij juist geboren was.

's Avonds las Marcel voor uit een groot boek met heel veel prentjes. Het rook een beetje houderig en een beetje zoet en soms als je een bladzijde omdraaide, kleefde er nog een zuurtje tussen van heel lang geleden.

(*laat het boek zien, opent het niet, maar declameert uit het hoofd*)

=====

Alles mee, m'n kind, voorzichtig zijn, lieverd, en niet met vreemden praten, niet van het paadje afdwalen, geen tussenstopjes maken, recht naar oma en daarna weer recht naar huis, voorzichtig op de kruispunten, uitkijken als je oversteekt, oppassen voor draken, beren, konijnen met een rooie broek aan die kunnen praten, denk eraan dat je niet met vreemden mag praten, oppassen voor vervloekte spinnewielen, voor zeven dwergen en vergiftigde appels, voor peperkoeken huisjes en sluwe heksen, maar vooral en bovenal uitkijken en oppassen voor de grote boze wolf.

=====

(*kijkt op en vertelt weer*)

We hadden het goed met z'n tweetjes, ik en Marcel, heel erg goed, al hadden we het niet al te breed. We bakten ons brood zelf en we maakten kaas van de melk van Mimosen, zo heette de ouwe koe van Marcel, wit met zwarte vlekken, een beetje mager, wel heel erg aardig. Als je er iets te dicht bij ging staan, dan likte ze aan je oor met 'r dikke, ruwe tong. En dan droop er warm spuug langs je gezicht. In de winter was dat best wel fijn.

Soms hadden we iets lekkers, dan haalden we worsten bij de joodse slager. Twintig frank voor een worst, die konden we dan in vier stukjes snijden en daar maakte Marcel dan worstenbroodjes van. Marcel, die kon goed worstenbroodjes maken. Dé beste worstenbroodjes uit de hele streek. Misschien wel uit de hele wereld, maar dat kon ik niet zeggen, want ik had nog nooit worstenbroodjes geproefd, buiten die van de slager en die van Marcel. Hij wist precies hoeveel van wat er in moest. Zoveel grammen bloem plus zoveel grammen boter en zoveel liter melk, water, gist, zolang laten rijzen, zoveel worst ertussen, zolang laten bakken. Marcel was goed in al dat rekengedoe, gelukkig, maar dát was omdat Marcel heel vroeger bij het leger was geweest, en in het leger moet je kunnen tellen, daar moet je koppiekoppie gebruiken en daar leer je zulke dingen. Ik wilde ook in het leger. De meester zei dat dat niet kon, dat kleine meisjes niet in het leger gingen, maar ik kon best hard vechten als het erop aankwam, dat wist die meester niet. En elke dag oefende ik een beetje, zoals elke goeie soldaat. *(doet de oefeningen voor)* Armen in de lucht, benen spreiden en hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier, op handen en voeten, stukje lopen, weer recht en hop-twee-drie-vier, buikspieroefening, hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier, en recht, rug recht, benen naast elkaar, geef acht! riep de generaal, acht keer acht is... En als je dat dan niet direct wist, dan riep ie, vierenzestig, vierenzestig keer pompen en rap een beetje! In het leger moet je kunnen tellen! Eén, twee en drie en vier. En hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier, hop-twee-drie-vier... HAAAAAALT!